

הבל חיבין פרק ראשון חנינה

ען בזבז
נֶר בָּצֹוָה

וְלֹא נִמְעַלָּה וְלֹא נִמְתָּה : אֵלֶיךָ כָּל מַלְכֵי
כָּל כְּלָבִיס כָּל נָשָׁי לְמַסָּה כָּל
סְכָם כָּל מַלְכָתְךָ יְהוָה יְהוָה
בְּחִזְקָה בְּמִלְחָמָה יְהוָה מַלְכֵינוּ
בְּמִלְחָמָה יְהוָה מַלְכֵינוּ
בְּמִלְחָמָה יְהוָה מַלְכֵינוּ
בְּמִלְחָמָה יְהוָה מַלְכֵינוּ

והבכורים הן לו שיעור
ביווטלמי נטולו
לטמות, אף כהה רוקן במתה
בממי' היל דבריס סתאום מוכן
הפלקט. גם נמה טוולה צייר (ו) עוג'ן לפלה סטיטו מגנו
ט למכםיס קיטור להת מקסס : ובן הקבריטים : ולחקה מלךית כל
פרוי גוזמא (למיסס ט) ולו מהר כמה : ואלהןן נקון מספץ כל
אומר רבי יונתן ככברין כייש נפלט. כי הן לו שער דקמי
בכלו : לו לנו דשubar מלמלה : זבורן בורה גור

ל' כט

גָדוֹלָה/אֲמִתָּה

עלות, אתה אומר עלות או **אנן** אלא שלמים ודו' הוּא: נאמרה חנינה להרדיות נאמרה ראייה לגביה מה חנינה האמורה להרדיות בראוי לו אף ראייה האמורה לגביה בראוי לו **עכין** בדעתו שליא יהא שולטך מלך, **ישלחו רברך לך**^{לך} **אל בעירךך**^{ךך} אל אתחנה;

יעיר יוסי בר' יהודה אומר שלש גבילים בשנה נצטו ישראלי עלות ברגל: בתה המזיות ובתג השבעות ובתג הסוכות ואין נראין חצאי מושם שנאמר **כל זבורך** **אנן גראין** **בירקם** ממשם שנאמר **לאיראן פני ייקטן** **א"ל בעירךך** ברגל **אכיבאה** ר' יוחנן לריש לקיישן^ו ר' אראה

ע"י טופטס ר' קדר וטומפלס נכחות דס' גלון
כל היכא דארהא ולא איהי דפליינַי דארהא ואיהי ביבי יומן
היא דאין לה שענור הא לקרוין פנים בקרבנן דיאפיילו קרבן נגען מאי ס' מאי
רעד? התרם בחטאות ואשمرة רגליך מביתך רעד' וכתייב א' עזילות ושליטות
ואשמות באנַי בעזילות ושליטות כהרמאות ואשמות הכתוב מה
אלא בעזילות ושליטות? כשהוא הר' עזילות ושליטים אמר ה' ר' יוסטס מאן דאית לה עשרה
ברמאות ואשמות הכתוב מה *
למייד מאן דאית לה עשרה

1

הגהות מהרב רנשבורג

נמלין החסרים
נמלה כל טכלו ולחמו. כתין זה צגם דק כעיל ועין נטפסות בס ריש מילן לי מהמא

. גזע.

גלוין והרים גמור נס סיכל לולאמ. מעין זו בגדי כ-ע"ט ומיינ' גמנסטיון צד"ס טולו לו להמאן